

[Handelsministeren.]

betydende med, at vi nu betaler mere for Kullene, end vi betalte tidligere? Er det ikke dyrere Jernvarer, vi nu maa købe i Henhold til samme Overenskomst, og er ikke ogsaa en hel Række andre Varer, som vi nødvendigvis maa gøre vore Indkøb af i England, blevet dyrere, netop som Følge af disse Aftaler? Og er disse Aftaler ikke først og fremmest gjort for Landbrugets Skyld? — naturligvis ogsaa for hele Landets Skyld, det er der vel ingen, der har benægtet, men det afgørende i det Forhold, der her er Tale om med Hensyn til Priserne, er, at denne Vareudvekslingsaftale, denne Handelsaftale med England, har ført til forhøjede Priser for Danmark, og det er jo ikke saadanne Aftaler, Venstre nu vil bort fra, tværtimod. En Mængde Varer bliver dyrere netop ved Vareudvekslingsaftaler, end de ellers vilde blive, fordi Importørerne gennem Vareudvekslingsaftalerne henvises til at købe et bestemt Sted og ikke dér, hvor de kan faa Varen billigst. Men det synes det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen helt at overse; han tager det i hvert Fald ikke i Betragtning i sin Argumentation.

Hovedsagen for os, sagde det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, er at faa vore Eksportvarer afsat, og her tænker det ærede Medlem naturligvis først og fremmest paa Landbrugets Eksportvarer. Men i Forbindelse med det, som er Hovedsagen, er der ogsaa andre Hensyn at tage. Det er ikke uden Betydning, at Landets Betalingsbalance opretholdes, thi ogsaa Betalingsbalancen har sin Betydning for Landbrugs-eksporten, noget, man fra Landbrugets Side helst vil overse; ja, man argumenterer oven i Købet ud fra den Betragtning, at den betyder ikke noget, vi kan gøre med vor Valuta, med vore Valutakurser, hvad vi vil. Men det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har saa afgørende Ret i de Betragtninger, han gjorde gældende efter at have citeret „Østsjællands Folkeblad“, at hvad enten den af ham citerede Artikel i „Østsjællands Folkeblad“ rent formelt er rigtig eller ej, er det, Bladet har givet Udtryk for, i Virkeligheden det, der er det afgørende. Det er en Misforstaaelse at tro, at vi kan gøre, hvad vi vil, med vor Valuta uden Risiko for Modforanstaltninger.

Og hvad Beskæftigelsen angaar, tør jeg nok antyde, at det ikke vilde vare ret længe, hvis Venstres handelspolitiske Planer blev praktiseret, før man var bragt paa det rene med, at ogsaa Beskæftigelsen er af fundamental Betydning for Danmark, lige-

som den er det for et hvilket som helst andet Land.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gav Udtryk for den Opfattelse, at Venstre maaske for længe havde holdt fast ved det valutamæssige, men deri kan det ærede Medlem jo ikke have Ret. Tværtimod, det modsatte er Tilfældet, og naar man ser paa hele den Udvikling, der har fundet Sted siden 1931 og erindrings sig de Standpunkter, som Venstre har indtaget til de importregulerende Foranstaltninger, maa man sige, at det er højt besynderligt, at Venstre nu er med til at ødelægge det og gaa ind for en Politik, der vilde føre til en Ødelæggelse af det, som Venstre for 3 Aar siden selv var med til at bygge op, ja selv foreslog skulde bygges op. Det er ingen Begrundelse for at gaa bort fra det valutamæssige Hensyn, at Venstre nu ikke længere vil være med til, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen siger, at give Regeringen et Instrument til Prishævning, ikke vil være med til Valutaloven, fordi Regeringen ikke vil følge Venstre i Partiets Krav om Prishævning for Landbrugsvarer, Prishævning paa det hjemlige Marked, et Krav, der nu, stillet af Venstre, er et urimeligt Krav — urimeligt, fordi Landbrugsvarerne er steget meget betydeligt, og urimeligt, fordi Venstre overhovedet ikke vil kunne importregulere efter deres eget Forslag uden Prisstigninger i al Almindelighed.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde rent ud, at det var Vrøvl at sige, at Venstres Forslag til Lov er saaledes, at alle Importvarer vilde blive underkastet Importkontrol med Undtagelse af Landbrugsvarer. Men det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen tager virkelig fejl her, afgørende fejl. For alle saadanne Landbrugsvarers Vedkommende som Smør, Ost, Flæsk og til Dels Heste, i alt Fald alle Heste over 10 Kvarters Højde, er Forholdet dette, at der ikke kunde blive Tale om at hindre disse Varers Indførsel til Danmark ved Henvisning til Venstres egen Formaaalsparagraf i det af Venstre opstillede Lovforslag. Man vil overhovedet ikke forhandle med Udlandet om at faa Smør, Ost og Flæsk ind i Danmark, idet man jo netop med Hensyn til disse Varer kun har en eksportmæssig Interesse. Og hvad angaar Frigivelse af andre Dele af Importen, vil det selvsagt ligge saaledes, at man netop af Hensyn til Muligheden for naar som helst at kunne komme til at staa over for en ny Vareudvekslingsaftale maa sikre sig, at den Vare, for hvis Indførsel man vil handle sig en Eksport til, ikke allerede er blevet indført til Dan-